

112. Bèèkó, ẹni kẹni tí ó bá jura rẹ sílẹ̀ fún Allaahu tí ó sì jẹ olùṣe rere, ẹsan rẹ wà lódò Olúwaa rẹ, bèè sì ní kò ní sí ìbèrù fún wọn, wọn kò sì ní banújé.

113. Àwọn Júù sì wí pé àwọn Kirisitẹni kò ní àwíjare tí ó fi ẹsẹ rinlẹ. Àwọn Kirisitẹni náà sì wí pé àwọn Júù náà kò ní àwíjare tí ó fi ẹsẹ rinlẹ, bèẹni wọn n ka Ìwé-Mímọ (wọn). Gégé bèè ni àwọn tí kò mọ nńkan kan n sọ irú ọrọ̀ wọn. Sùgbón Allaahu yòò ẹ idájó láàrin wọn ní ojọ igbènde lórí ohun tí wọn yapa ẹnu sí.

114. Ta sì ni ẹni tí ó tún ẹ àbòsí ju ẹni tí ó kọdí lílo àwọn máṣáláṣí Allaahu fún síṣe irántí orúkọ̀ Rẹ́ nínú un wọn, tí ó n wá ọ̀nà láti wó wọn. Kò tọ̀ fún irú àwọn ẹni bèè láti wò wọn (àwọn máṣáláṣí) àyàfi pẹ̀lúu ifòyà. Ìdójúti yòò máa jẹ ti wọn ní ayé, bèè sì ni iyà tí ó tóbi wà fún wọn ní ojọ̀ ikẹyin (lọrun).

115. Ti Allaahu sì ni ila-oòrùn àti iwọ-oòrùn, nítorí náà ibikíbi tí ẹ bá kojú sí, ibẹ́ gangan ni idójú kọ Allaahu, dájúdájú Allaahu ni Olùgbààyè, Olùnímọ̀ julo.

116. Wọn sì wí pé Allaahu bímọ. Mímọ̀ ni fún Allaahu. Bèè kó, tí Rẹ̀ ni ohun gbogbo tí ó wà ní àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀, gbogbo nńkan ló n tẹ́riba fún Un.

117. (Allaahu ni) Olùpínlẹ̀ dídá àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀, tí Ó bá ti pinnu nńkan kan, yòò wí fún un pé: Jẹ́ bèè, yòò sì jẹ́ bèè.

118. Àwọn tí kò mọ̀ nńkan kan sì wí pé: Ì bá dára pé kí Allaahu bá wa sọ̀rọ̀ fúnraa Rẹ̀ tàbí kí àmì kan wá bá wa. Gégé bèè ni àwọn tí wọn ti síwájúu wọn ti sọ irú ọrọ̀ wọn, ọkàn-an wọn jọraa wọn, A ti ẹ àlàyè àwọn àmì náà fún àwọn tí wọn ní àmọ̀dájú.

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ

عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ

النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ

الْكِتَابَ ۚ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ

قَوْلِهِمْ ۚ فَاَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِیْمَا كَانُوْا

فِیْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسْجِدَ

اللّٰهِ اَنْ يُذَكَّرَ فِیْهَا اَسْمُهُ وَاسْعٰی فِیْ خَرَابِهَا ۚ

اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوْهَا اِلَّا

خٰفِیْنَ ۚ لَهُمْ فِی الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَاَیْنَمَا

تُوَلُّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ وَّاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿١١٥﴾

وَقَالُوْا اَتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ لَّهٗ مَا فِی

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ كُلٌّ لَّهٗ قَنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِیْعُ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا

یَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَاَیْکُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا

یَعْلَمُوْنَ لَوْلَا یُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِیْنَا ؕ اٰیَةٌ ۚ كَذٰلِكَ

قَالَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ تَشَبَّهَتْ

قُلُوْبُهُمْ ۚ قَدْ بَیْنَا الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یُوفِیُوْنَ ﴿١١٨﴾